

disse Varer er i Forhold til Varens Værdi meget betydelig. Værdien af et Pund Ris vil ufortøbet vistnok ikke være stort mere end 7—8 Øre; og Tolden er 4 Øre; der svares altsaa en Told af 50 pCt. af Værdien, og saa sælges et Pund Ris i Handelen for ca. 14 Øre. Der vilde altsaa være megen god Grund for at hæve Risolden, og det endmere af følgende Grund. Det vil vise sig, at fra det Døjslit Risolden hæves, vil Risengryn her i Landet kunne sælges billigere end Byggryn, omtrent 1 Øre billigere end Byggryn, og der er ingen Tvivl om, at Forbruget af Ris vil tage til i et Omfang, som vi ikke nu paa nogen Maade kunne overse. Det er høst sandsynligt, at Menigmand Landet over for en væsentlig Del vilde leve af Ris i Stedet for af Byg. Der vilde altsaa være god Grund til Medføttelse, saa meget mere som Risolden ikke udgør et stort Beløb, nemlig kun 2 Million. Vi have været meget betænkte paa netop at fremdrage dette; naar vi ikke have gjort det, skal jeg lige frem sige hvorfor, nemlig fordi vi frygtede, at det var et Punkt, der vilde paa sin videre Gang — man skal jo se at stille saadanne Fordringer, som man paa nogen Maade kan vente vil møde Tilslutning fra anden Side — mulig møde stærk Modstand, idet man vilde, efter min Mening i misforstaaet Landbrugsinteresse, modsætte sig det. Jeg tror, det er i misforstaaet Landbrugsinteresse, fordi Bygprisen sættes ikke hos os. Jeg er imidlertid fuldstændig forberedt paa, at denne Satz vilde møde Modstand, og vi vilde nødvendig opstille noget, der paa Forhaand kunde anlægges for uigennemførligt. Men er der Stemning derfor, vil min ærede Medforslagsstiller og jeg være meget tilbøjelige til at ophæve Satsen Ris.

Jeg kommer nu til en Satz, som der særlig kunde være Spørgsmaal om at se hen til. Jeg haaber, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) vil indrømme mig, at Tolden af de Varer, som jeg har nævnt, paa ingen Maade kan betegnes som en Kopskat. Derimod kommer jeg nu til en Satz, om hvilken man mulig kunde sige, at den er dette. Der er næppe nogen Vareklasse paa hele Toldloven, som mere kan siges at nærme sig til at være en Kopskat end Saltolden. Det er ikke noget overordentligt stort Beløb, som det her drejer sig om, nemlig 400,000 Kr. Men atter der spiller det for den enkelte en overordentlig lille Rolle. Tolden er 1 Øre pr. Pund Salt, og Værdien af et Pund Salt er vel ikke stort mere end 2 à 3 Øre; Varen sælges nu for 5 Øre. S og for sig udgør

Tolden vel en stor Andel af Værdien, men absolut taget bliver den Løttelse, som vil medføres ved Saltoldens Ophævelse, saa ringe, at den næppe vil blive følelig; jeg antager, at den næppe vil komme til at beløbe sig til stort mere end til 10 à 15 Øre om Aaret for en Menigmands Familie. Her kommer nu ogsaa et Spørgsmaal til, nemlig om Forholdet til Saltraffinaderierne, og der kan det altsaa møde Modstand.

Endelig maa jeg nævne en Satz, der ganske vist er den, der for Forslagsstillernes Betragtning vilde ligge nærmest ved Sufferolden, og det er Petroleumstolden. Petroleumstolden hviler nu med en Værdi af 8 Øre pr. Pot, eller 4 Øre pr. Pund, og denne Afgift udgør henimod Varens Værdi. Nu koster en Pot Petroleum 17 Øre eller noget saadant; altsaa er Tolden omtrent Halvdelen af Værdien, og vil som saadan spille en virkelig følelig og væsentlig Rolle. Selve Beløbet, som Tolden udgør, er heller ikke saa stort, at vi ikke meget vel kunde tage det med i Betragtning, idet hele Tolden paa Petroleum ikke udgør 2 Millioner Kroner. Naar vi ikke desto mindre have ment, at Sufferolden er absolut at foretrække, er det, fordi efter manges Mening Petroleum er en Vare, om hvilken det i endnu højere Grad gælder, end om Sukker, at den bruges i forøget Maal af de velhavende Samfundsklasser i Sammenligning med de fattigere (Modsigelse). Ja, det er en meget almindelig Mening. Jeg skal ikke udtale nogen Dom, om dette gælder mere end om Sukker eller mindre end om Sukker; jeg tror forøvrigt, at Forbruget af Sukker og af Petroleum omtrent vil komme til at svare til hinanden, at de omtrent vilde staa paa lige Trin i saa Henseende. Altsaa, det er egentlig det, der vil ligge nærmest. Nu har jeg gennemgaaet de Toldsatser, hvorom der kunde være Spørgsmaal. At ingen af dem undtagen maaste Saltolden kan betegnes som Kopskat, anser jeg for at være indlysende. Men der vil næppe med nøje Overvejelse af alle de Hensyn, der er at tage, kunne findes noget, som man dels kunde vente at føre igennem, og som dels vilde staffe Menigmand en saa stor Løttelse næst efter Sukker som Petroleum. Jeg henstiller det derfor til det kommende Udvalgs Overvejelse.

Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) endvidere ankede mod Forslaget her om en Olfat, at vi derved vilde faa Olfatten til at staa i Misforhold til Vintolden, saa gjorde det ærede Medlem sig skyldig i en Hulommelsefej, idet han betegnede Olfolden som 10 Øre pr. Pot; den er 10 Øre pr. Pund.